GÜNAYDIN

Tıraş 69

-Karıcığım, seni uyandırmayacaktım ama tabancamı bulamadım da... Nerde biliyor musun?...

Son derece millîdir, ondan kocaman başı,
Aynı zamanda modern: Amerikan tıraşı!.

-Modern Berber Ali Ekber-

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Karşıyaka'dan B. Kemal Alpayım'a :

Fıkra olarak gönderdiğiniz tek cümle şu: "Adamın biri denize öylesine âşık olmuş ki, aşkından sırılsıklam olmuş..." Doğrusu, espirili bir kelime oyunu. Ama bu güzel espri fıkra olmadığı için yarışmaya sokulamadı.

■

Gönen (Balıkesir) - Hasanbey köyü Öğretmeni B. İbrahim Top'a :

"Karikatürlerinizi bekliyoruz."

■

İzmir (Göztepe) - Bay M. Ö. ye :

Yayınladığınız çocuk kitabını savcılık, İstanbul Üniversitesi'nde pirefüsür olan o adama inceletmiş. O da olumsuz rapor vermiş. Öyledir. O pirefüsürün gedikli bilirkişi olduğu ve bilirkişilikten, pirefüsür aylığından çok para aldığı, bu çıkarı pençesinden kaçırmamak için de istenildiği biçimde raporlar verdiği çok yazılıp çizildi. O pirefüsürün siparişe uygun raporlar verdiği o denli bilinir ki, yargıçlar genellikle ikinci bilirkişi kurulu seçerler ve her sefer onun raporunun bilim dışı olduğu ortaya çıkar. Ama o, özel görevini yaptığı için, bilirkişilik mangırını cebine indirir. Sizin için de aynı işlemin yapılacağını yani başka bilirkişiler seçileceğini umuyoruz.

■

Yenimahalle (Ankara) - B. A. A. yazıyor :

"Bizim sempatik paşamız,

"Son günlerde arkadaşlar arasında, "Gazoz ağacı" diye bir deyim çıktı. Enayice bir söz, bir davranış oldu mu, arkadaşlar, "O senin dediğin gazoz ağacı" diyorlar. Böyle bir gazoz ağacı gerçekten var mı? Bu alkolsüz içkilerin birçok türleri var ki, haşa huzurunuzdan, şimdi burda adlarını saymaya terbiyem müsait değildir. Yoksa onların da ağaçları var mı? Varsa, kökleri dalları, meyvaları nerdedir?

Markopaşa:

Bilinenlerin dışında, görünmeyen ağaçlar da vardır. Kökleri havada, dalları yerde, yani başaşağı duran tuba ağacı da böyledir. Gazoz ağacı ve terbiyeniz müsaade etmediği için adlarını ağzınıza almadığınız öbür alkolsüz içki ağaçları da görünmeyen ağaçlardandır.. Kökleri, yurttaşların ceplerinde, dalları, yaprakları patron kasalarında, meyvaları da dışarıya sarkmakta ve düşmektedir.

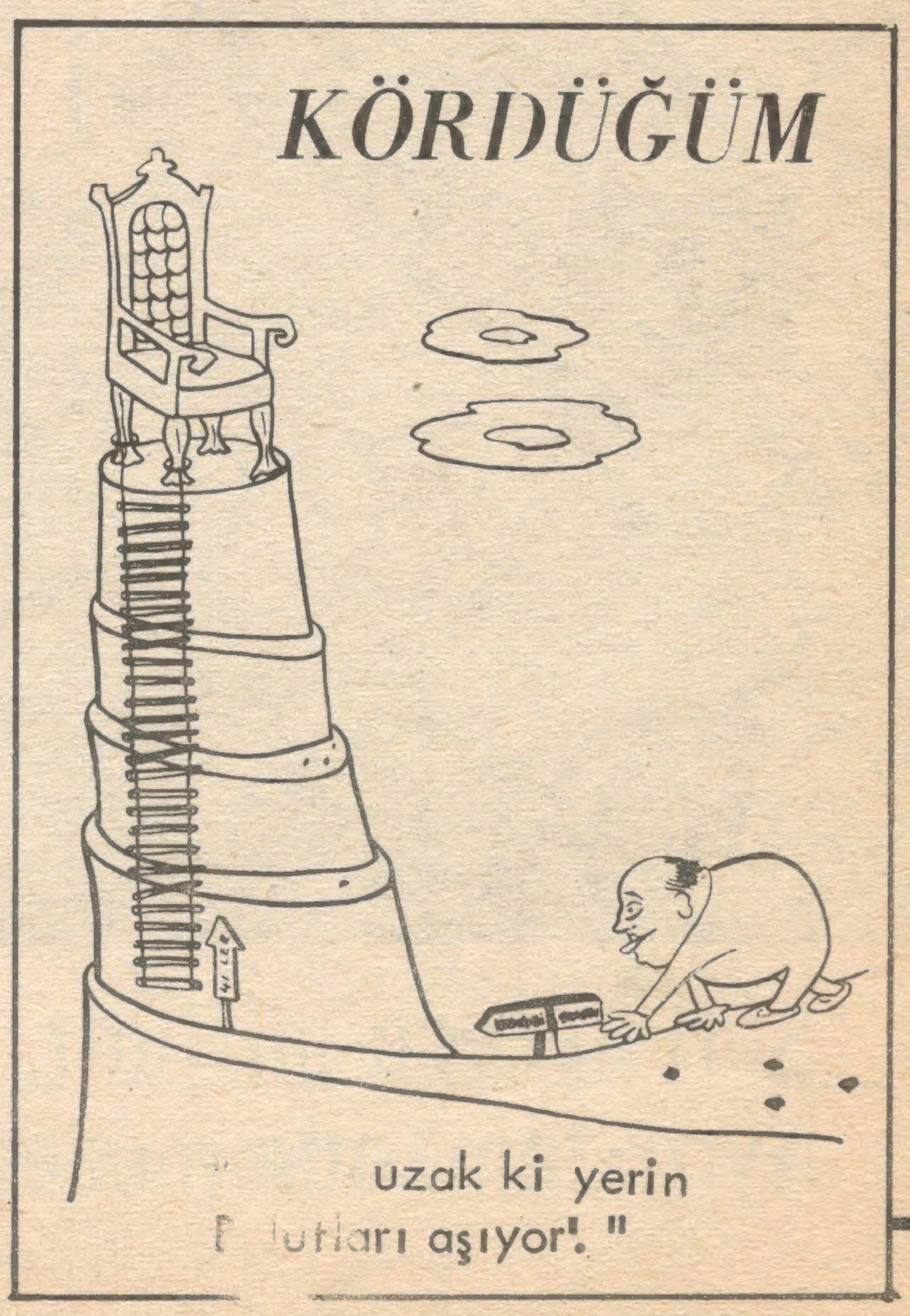

Bir Masal: KOKU ALMAYAN TİLKİ

Çok yağışlı, fırtınalı bir günde, hayvanların kralı ve şahane tembel aslan çok acıkmış. Dışarı çıkmaya da üşendiği için, ininin kapısında durup ayağına gelecek kısmeti beklemeye başlamış. Bir de ne baksın, üç kafa dengi, maymun, eşek, tilki, yağmurdan sırılsıklam olmuşlar, barınacak bir kovuk arıyorlar. Koskoca kral, zavallı uyruklarını o durumda bırakacak değil ya...

-Heeey!. Gelin buraya!. diye kükremiş, gelin inimde korunun!.

Maymun, eşek, tilki, aslanın inine sığınmışlar. Az sonra aslan, eşeğe:

-Bilirsin, ben karnımı etle doyururum. Yediğim etlerin artıklarından ve kemiklerden burası çok kötü ve ağır kokuyor. Sen de duyuyorsun, değil mi pis kokuyu? Eşek,

-Evet, demiş, sizin gibi bir kralın bu pis koku içinde nasıl yaşadığına şaşıyorum. Bu ne pis koku!. Midem bulandı, öööö!... Aslan,

-Yaa!. Seni yağmurdan kurtarayım da, bir de benim sarayımı kötüleyesin ha!. deyip bir pençede karnını deşmiş. Sonra maymuna dönmüş:

-Burası gerçekten de pis kokuyor. Sen ne dersin?

Eşeğin başına gelenleri gören maymun hemen dalkavukluğa başlamış:

-Aman efendim, mis gibi... Oooh, insanın içi açılıyor. Ne de güzel kokuyor... Aslan,

-Seni iki yüzlü alçak!. diyerek, bir pençede maymunu da parçalamış.

Dönmüş tilkiye:

-Eeee, Bay tilki, söyle bakalım, bu konuda sen ne düşünüyorsun?

Tilki,

-Valla, demiş, ben yıllardan beri müzmin nezleyim. Burnum hiç koku almaz!.

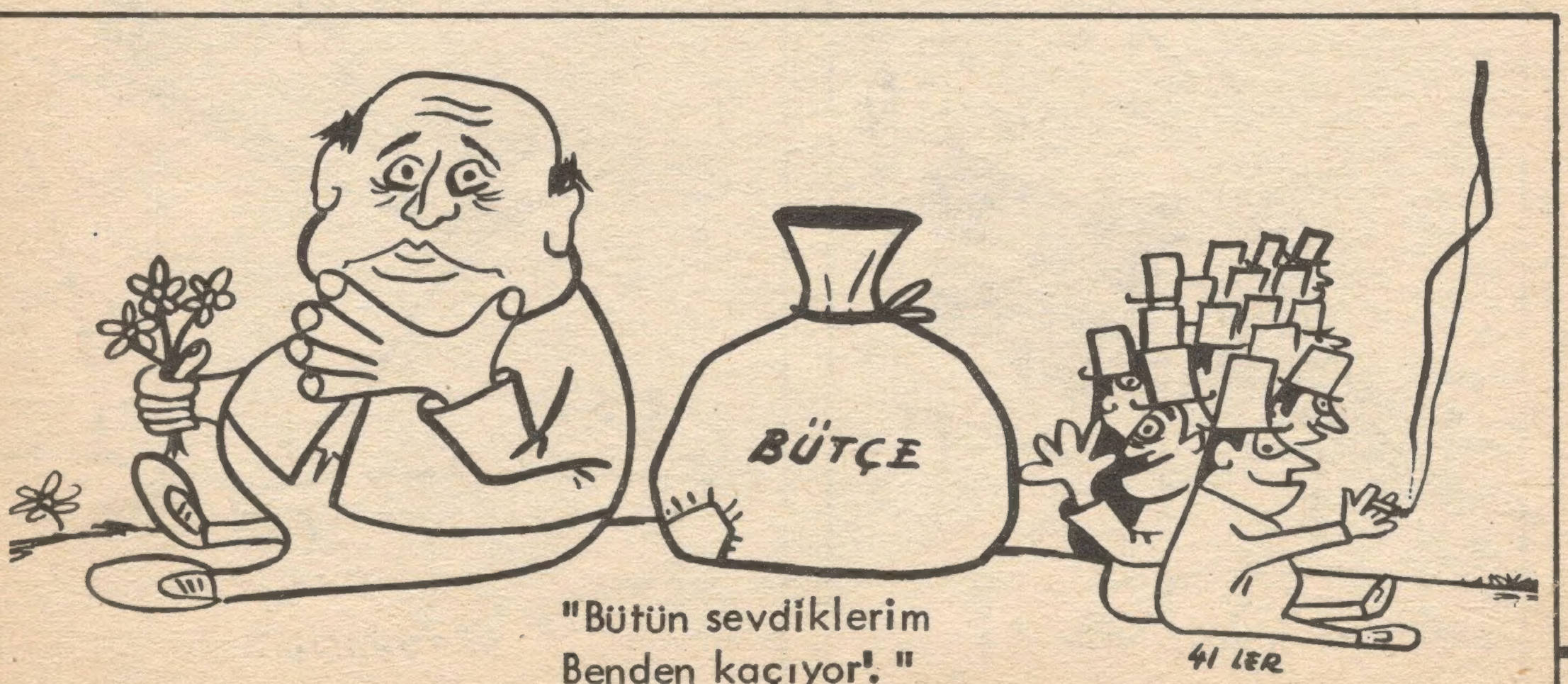

"Bütün sevdiklerim
Benden kaçıyor!."

BAKKALDA

Yazan :
Ömer A.ZEYBEK

Bir tek yüzlük var cebimde. Önceden bozdurmazsam, dolmuşta hır çıkar. Sabahın körü, yalnız bizim bakkal açık. Ona da çoktandır borçlu - yum. Hay Allah, işe geç kalmaktansa daldım içeri:

-Merhaba, dedim gülümseyebildiğimce...

-Daha gelmedi.

-Efendim?

-O var galiba, baksana oğlum beye...

-Bana şey lâzım da...

-Verelim beyim, çıkar evlâdım şuradan.

-Ben bir şey istemedim ki...

-Siz sayın canım, öbürlerini de veririz.

-Beyefendi rica ederim...

-Estağfurullah, hemen saralım. Başka?...

Ne oluyor, yahu?... Ben ne der - sem, çırak fırıl fırıl, bir tırmanıyor, bir çömeliyor. Renklisi, kalaylısı, süslüsü, naylonlusu, bir şeyler çıkarıyor, tartıyor, sarıyor... Körolası bakkal da almış eline kalemi... Sırtımı ter bastı, atıldım:

-Sayın bakkal bey, izin verirse - niz...

-Verelim verelim, izin getir oğlum.

-Demek istemiştim ki...

-Demek çıkar bir tane.

-Fakat...

-Fakat da verelim.

-Devenin başı...

-O da var, iki kilo olsun mu?

-YETER BE!..

-İki kilo mu yeter?

-Şeyyy... Yüz gram yeter...

-Yüz gram da yeter tart beye...

-YAHU, SİZDE İNSAF YOK MU?

-Var beyim var, açık-kapalı?

Uzatmayayım, kucağımda koca bir kese kâğıdı ile çıktım: "Efendim" dergisi, "Şey" deterjanı, "Demek" çikleti, "Fakat" tuvalet kâğıdı, "Be - yefendi" bilmemnesi, şubufilânfıs - tıkvrzvrnvkbnvk...

Neyse, dolmuşa verecek kadar bozuk param var...

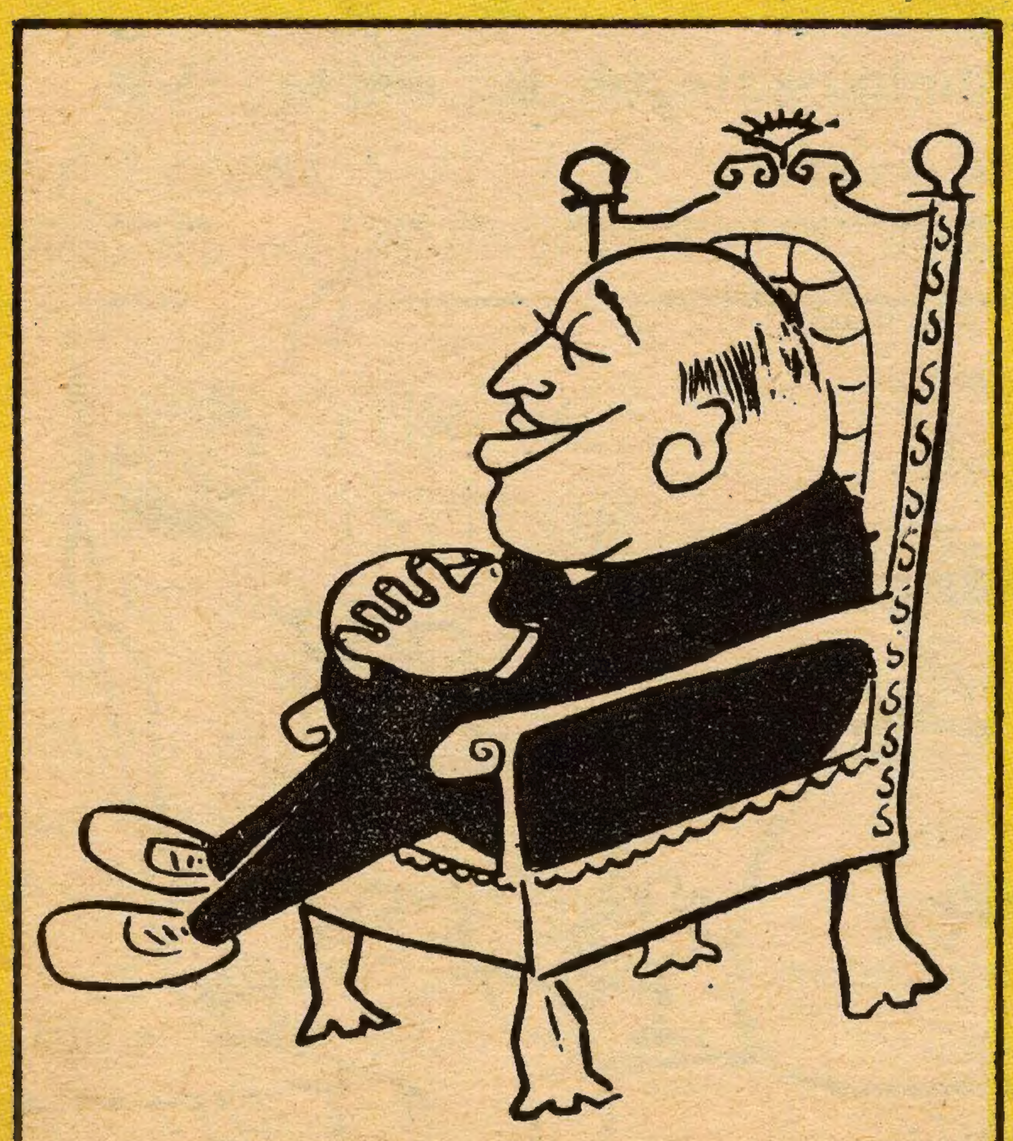

"Ya her şeyim..."

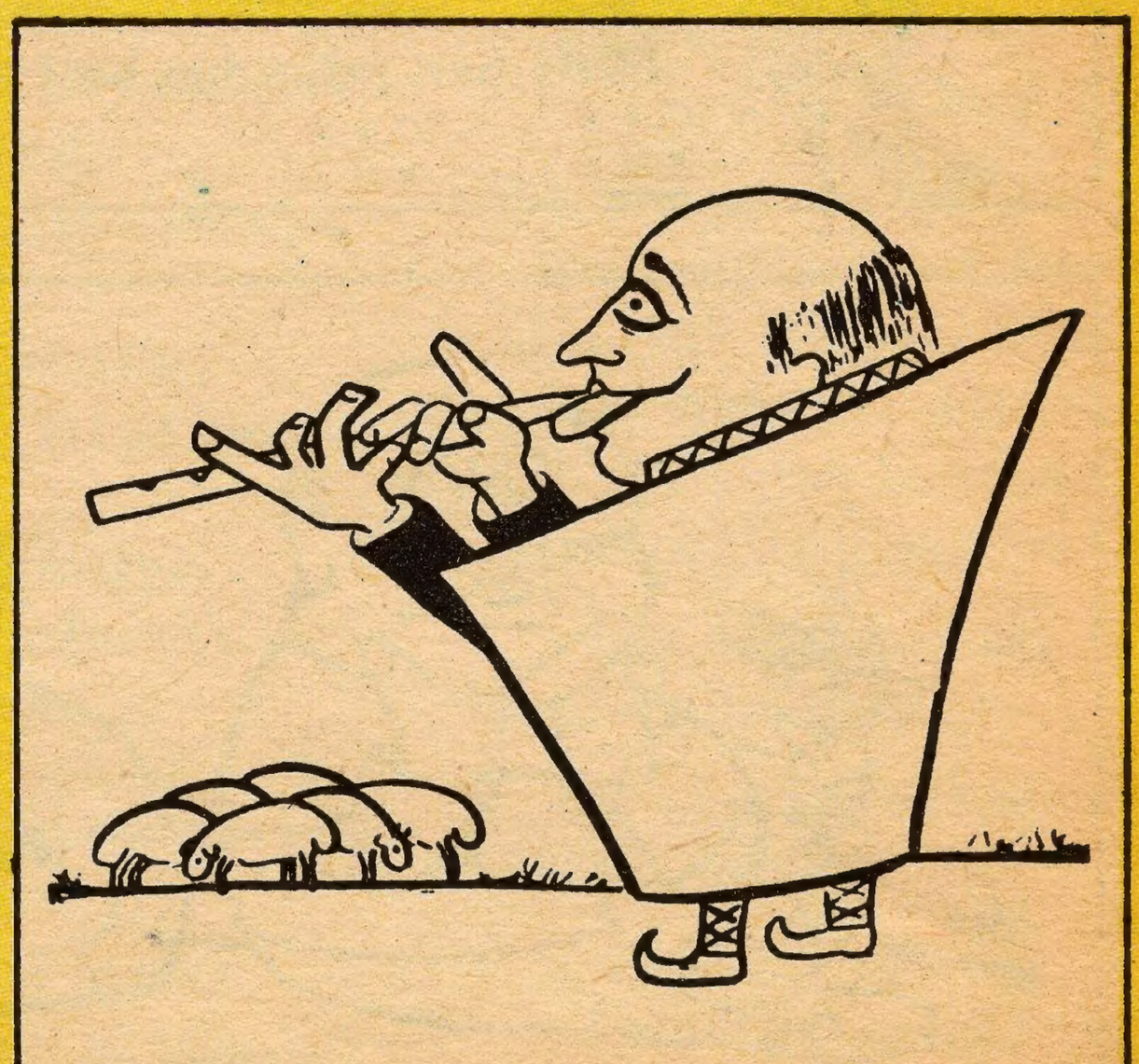

"Ya hiçim!.."

MUCİZE

Ünlü bir avcı olan amcam her zaman, keskin nişancı olduğunu iddia ederek bol bol övünür. Atıcılıktaki ustalığını göstermek için, bir gün ava çıkarken beni de yanına aldı.

Ormana girdik. Birden bir yaban ördeği çalıların arasından havalandı. Amcam tüfeğini doğrultup nişan alırken,

-Amcanın ne keskin nişancı olduğunu bak şimdi gör ! dedi.

Ateş etti. Ama ördek uçmaktaydı. Amcam büyük bir ciddilikle

- Bir mucize bu, dedi, ölmüş bir ördek, bak, nasıl da uçuyor...

KADİLLAK

Bir dümen çevirip birden zengin olmuştu. Sonradan görme zengin,

- En pahalısı hangisiyse ondan bir araba alacağım. dedi.

Son model bir Kadillak aldı.

Bir iş arkadaşına,

- Şu tomofil çok eyi bir icat, dedi, hele gadillak cinsine heç diyecek yok... Yalnız bişeyi gavur iyi düşüneme - miş.

- Nedir o?

- Parasını sayıp satın aldığımız arabada, aylığını verdiğimiz şoförün neden arkasında oturuyormuşuz? Bunun da bir çaresini bulmalılar ki, ben o zaman gadillakçılara gadillakçı diyeyim...

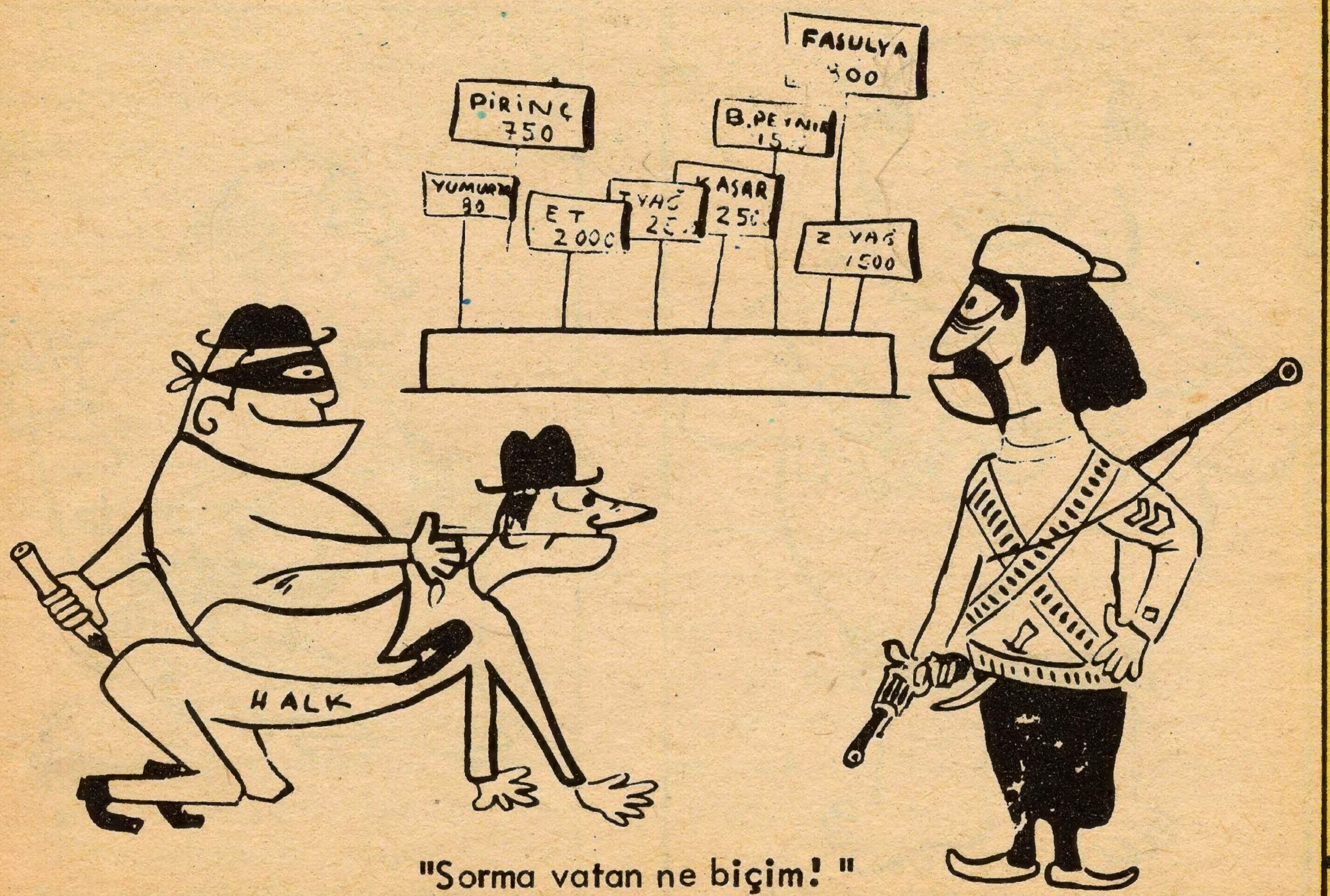

"Sorma vatan ne biçim! "

BİZDEN FIKRALAR

• SIĞMIYOR

Taşralı yeni zengin Istanbul'da büyük birotelde kaldığı gecenin sabahı burnunun kızarıp yanması üzerine doktora muayeneye gitmişti.. Doktor reçeteyi yazdıktan sonra,

-Bu sıvıyı bir fincana kor, günde üç kere burnunu içine daldırıp banyo edersin...dedi.

Bir iki saat sonra yeni zengin hekime telefon etti:

-Burnum kahve fincanına sığmıyor, çay bardağı kullansam olur mu ki?

• VARSIN BAĞIRSIN!

Bütün yaşamını kırda bayırda geçirmiş olan bir yaşlı çoban, koyunları satın alan tüccarın isteğiyle, kurban bayramında koyunları süre süre, otlata otlata şehire getirmiş. Tam o sırada ezan okunuyormuş. Şehre ilk gelen çoban, geçenlerden birine, minaredeki müezzini gösterip büyük bir şaşkınlıkla sormuş:

-Beyim, o adam, o yüksek yere çıkmış, ne diye bağırıyor?

-Bağırmıyor, ezan okuyor.

-Yani, ne demek?

-Namaza çağırıyor.

-Peki, onun bağırmasından bizim koyunlara bir zarar gelir mi?

-Yok canım...

-Eh öyleyse, varsın bağırsın, bağırabildiği kadar...

• HAYVAN ALMIYOR

Anadolu'dan ucuz sığır satın alıp Istanbul'a getirecek olan adam, Trabzon'a gelince o gün kalkacak vapur yolcu vapuru olduğundan, Istanbul'daki ailesine şu telgrafı çekti:

"Bu vapur hayvan almadığı için bundan sonraki vapurla döneceğim."

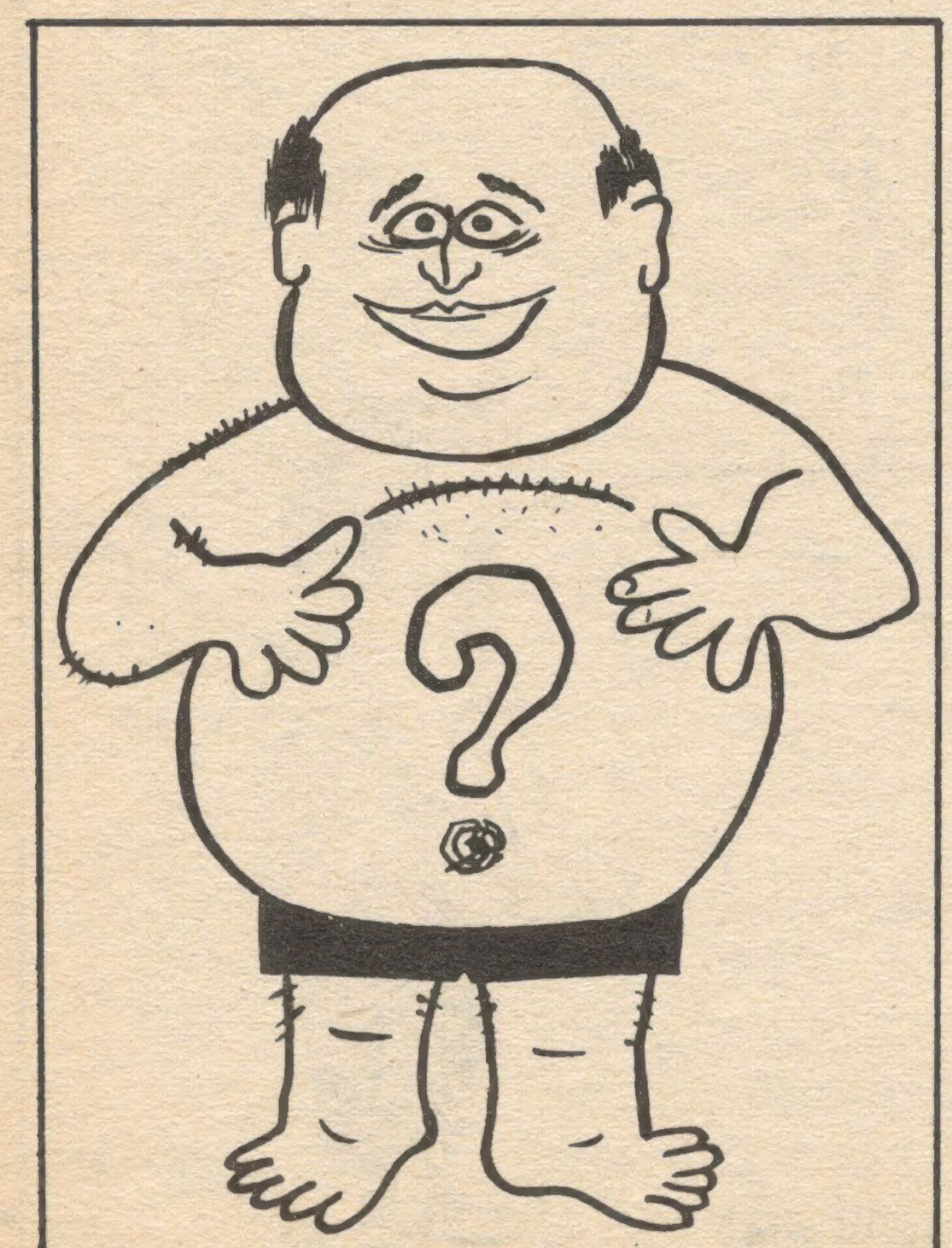

"Bir kördüğüm ki içim..."

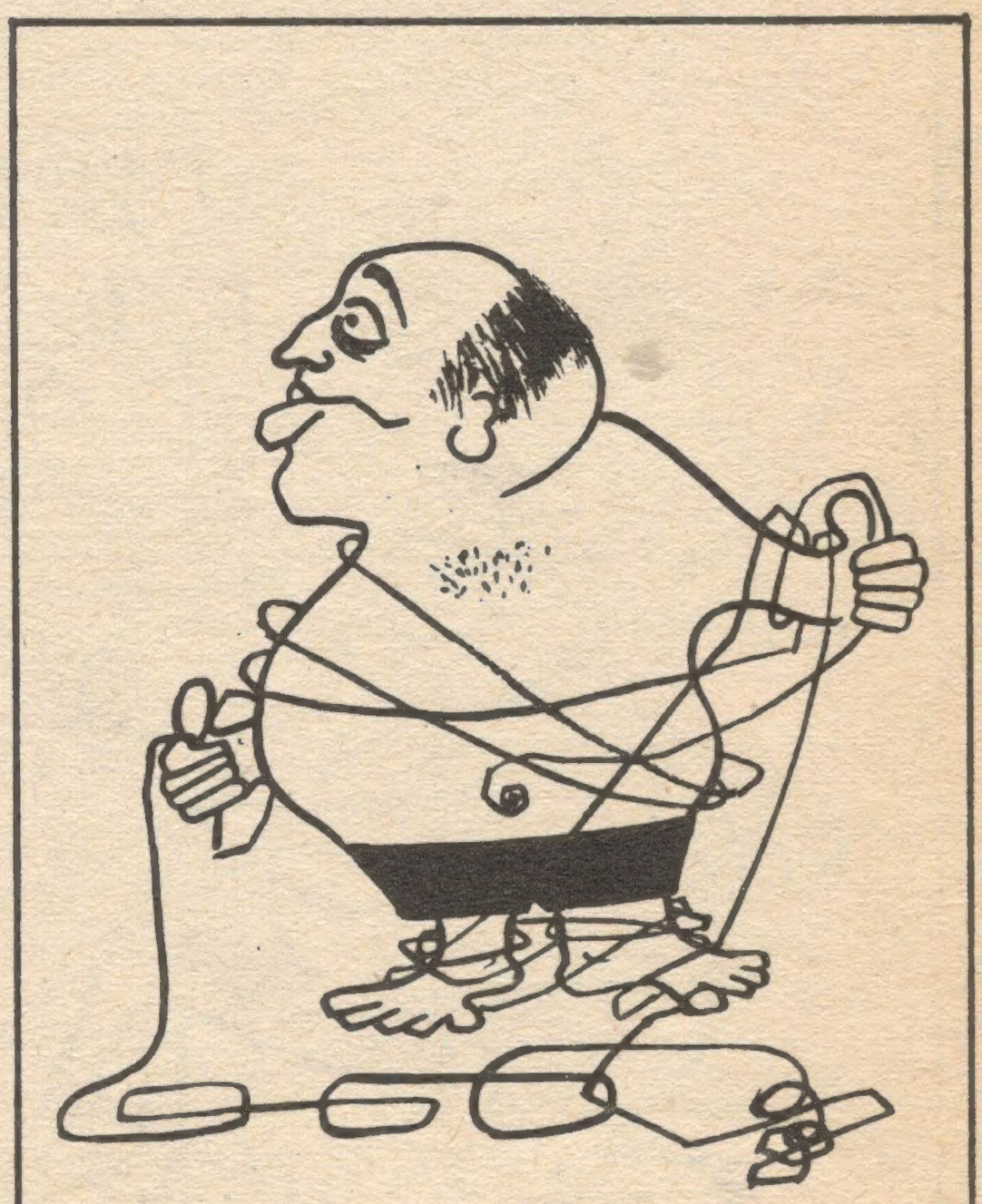

"Çözdükçe dolanıyor..."

• YENİ ÂYET

Doğu illerimizden birinde, iki zengin ağa birlikte bir cami yaptırmışlar, camiye bir de imam tutmuşlar. Ağalardan birinin adı "Pir ağa", öbürünün ki de Yunus ağa..

Her camiye gittiğinde, imamın okuduğu âyetler arasında "Ve Yunus ve Davud ve Süleyman..." gibi Peygamber adları geçtikçe, "Yunus ağanın adını okuyor da benimkini okumuyor" diye Pir Ağa'nın çok canı sıkılıyormuş. Kalın bir sopayı, mihrabın duvarına dayamış. İmam namaza başlarken sopayı önünde görünce, bunu Pir Ağa'nın niçin koyduğunu anlamış, onun da adı geçsin diye namazda şu uydurma duayı okumaya başlamış:

"Ve üzkir fil- kitab
Pir Ağa
İnne kâne, ağa ki çok
kebiraaa...
Hem de arazi kesirâ..
Ve erzelü Pir Ağa...

Namazdan sonra, namaz kılanlardan biri imama,

-Hoca, demiş okuduğun hangi âyettir, anlayamadık... diye sorunca, imam da, mihraba dayalı sopayı gösterip,

-Bu âyet, bu sopayla birlikte nâzil oldu ... demiş.

LA ROCHE FOUCAULD'DAN

taşlama

Çeviren: Hasan İzzet DİNAMO

Kendilerinden iyilik gördüklerimiz
İsterler ki kötülüklerini
Görmiyelim biz!

✱

Yaşlı deliler
Delilikte
Delikanlıları geçerler!

✱

Yoktur tek insan
Ki daha aşağı görsün kendini
Dünyada en çok
Beğendiği insandan!

✱

İçerlediğimiz sanılır
Dalkavukluğa kimi zaman
Oysa ondan değil gocunmamız,
Yalnızca dalkavukluğun tarzından!

✱

Namuslu kadınların çoğu
Gizli hazinelere benzer
Güven içindedirler
Aranıp taranmadıklarından!

✱

Anlatır herkes
Hafızasının azlığını
Ama aklının azlığından
Kimse sözetmez!
Küçümencik zekâlar
Kendi boyunu aşan her şeyi
Lânetle damgalar bü yüzden!

TALLEYRAND'dan

SATIŞ

Talleyrand'ın çok büyük zengin olduğundan konuşulurken biri şöyle demiş:

-Bunda şaşacak ne var..Bir zamanlar kendisini satın alanların hepsini sonradan sattı...

TANIMAK

Carnot,onun için şöyle dermiş:

-Talleyrand niçin halktan bu kadar nefret eder bilir misiniz? Halk kendisini çok iyi tanır da ondan.

FARK

Talleyrand,bir filezofla bir metafizikçi arasındaki farkı belirtmek için uzun uzun konuştuktan sonra,sözünü şöyle bağladı:

-Artık metafizikçileri tanımlıyabiliriz. Metafizikçiler,kara renkli bir kâğıda,kara mürekkeple yazmayı,yazı yazmak sananlardır.

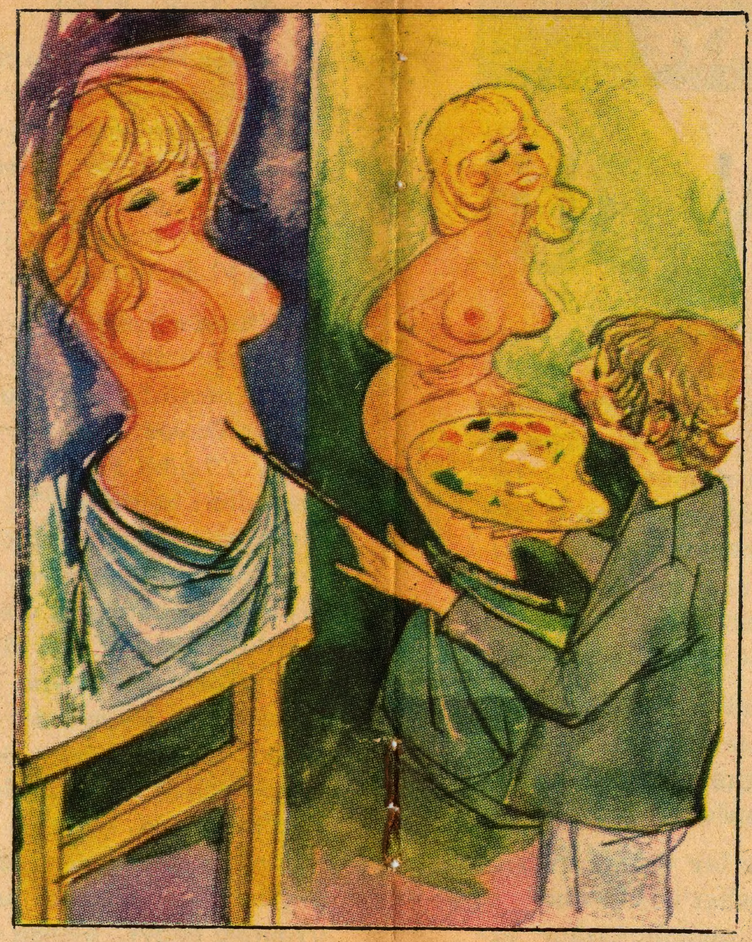

Tarihten bir yaprak:

KILIBIK KOCALAR

Almanya'da eski Fulda prensliğinde kılıbıklara aman verilmezdi. Bir erkeğin karısından dayak yediği ihbar edilirse saray nazırlığı tahkikat açar, ihbar sabit olduğu takdirde kılıbık kocanın oturduğu evin çatısı,resmî üniformalar giymiş görevliler tarafından sökülürdü.1768-1769'da bile böyle bir yıkma kararı infaz edildi.

Darmstadt'da Frankenstein ailesine verilmiş imtiyaz çok gariptir.Darmstadt halkı bu aileye yılda 12 ölçek buğday verir,buna karşılık bir eşek gönderilmesini isterlerdi.Şehrin eli maşalı kadını bu eşeğe bindirilir,sokaklarda dolaştırılırdı.Son olarak bu iş 1536 da yapıldı.

Buna benzer bir âdete de Fransa'da rastlıyoruz. Orada sevgili karıcığından dayak yiyen bir erkek rezil rüsvay olsun diye bir eşeğe ters bindirilir, eşeğin kuyruğu eline verilerek gezdirilirdi.Kılıbık koca,kaçıp bu cezadan kurtulduğu takdirde ceremeyi sıradaki bir başka kılıbık çekerdi.

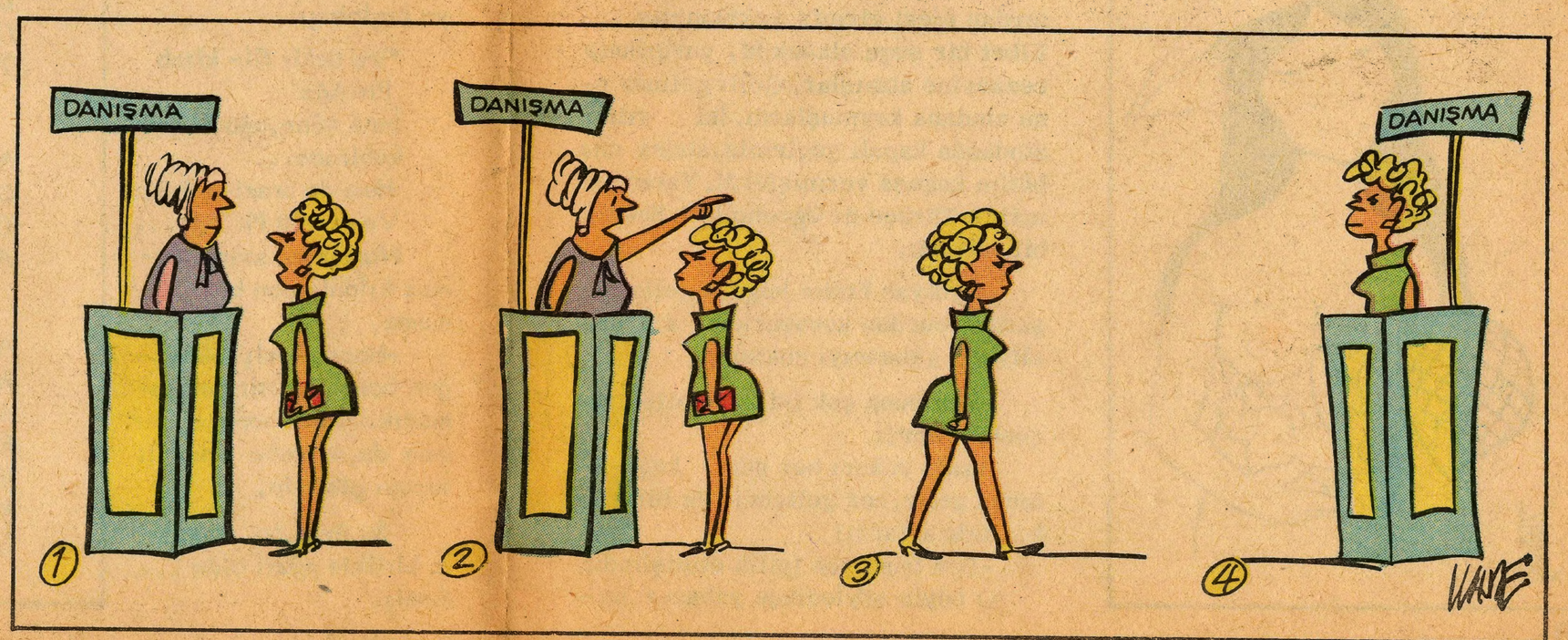

AZİZ NESİN'DEN BİR HİKÂYE

ELİMDEN GELEN BU!

Otuz dört yıllık gardiyandı da bitürlü başgardiyan olamamıştı. İstese belki olurdu, ama onun hiç bir tutkusu, hiçbişeyde gözü yoktu. Yarı yaşamını cezaevlerinde geçirmiş, hiç evlenmemişti. Gençliğinde, öbür gardiyanlar gibi sert miydi bilinmez, ama yaşlılığında çok hoşgörülüydü. Güleç yüzlüydü, yüzü gülmediği zamanlar da gözlerinin içi güler; en kızgın zamanlarında bile gözlerindeki o ışıltıyı gizliyemezdi. Sert olmadığı gibi, görevinde gevşek de değildi. Yoksuldu elbet, ama çok zengin anıları vardı. Otuz dört yıllık gardiyanlığı sırasında, cezaevinde kalmış birçok büyük, ünlü, zengin kişilerle tanışmıştı: Generaller, bakanlar, milletvekilleri, gazeteciler, yazarlar, büyük zenginler, namlı kabadayılar, azgın caniler, casuslar, dolandırıcılar, hırsızlar, yani iyi ya da kötü birçok tanınmış kişiler.

Cezaevinde hükümlü aydın kişilerle konuşmaktan hoşlanırdı. En çok da bizim koğuşa gelir, oturur, çayını içerken anılarını anlatırdı.

Koğuşumuzda bir yabancı vardı. İkinci Dünya Savaşı'nda subayken, bilmediğimiz bir nedenle bizim sınırdan içeri girmiş, yakalanmış ... Elbet bir suçu olacak ki, yargılanıp cezaevine atmışlar. Gelir gelmez onu zindana koymuşlardı. İki yılını zindanda kapalı geçirmiş, sonra onu bizim koğuşa vermişlerdi. Yarımyamalak Türkçe de öğrenmişti. Sessiz bir adamdı.

Gardiyan bizim koğuşa gelip de şurdan burdan konuşurken sık sık eliyle o yabancıyı gösterip,

-Ben buna çok iyilik etmişimdir çook... derdi.

Aşağı yukarı her gün koğuşumuza gelir, her gelişinde de birkaç kez tekrarlardı:

-Ben buna çok iyilik etmişimdir.

O böyle söyledikçe yabancı hü-

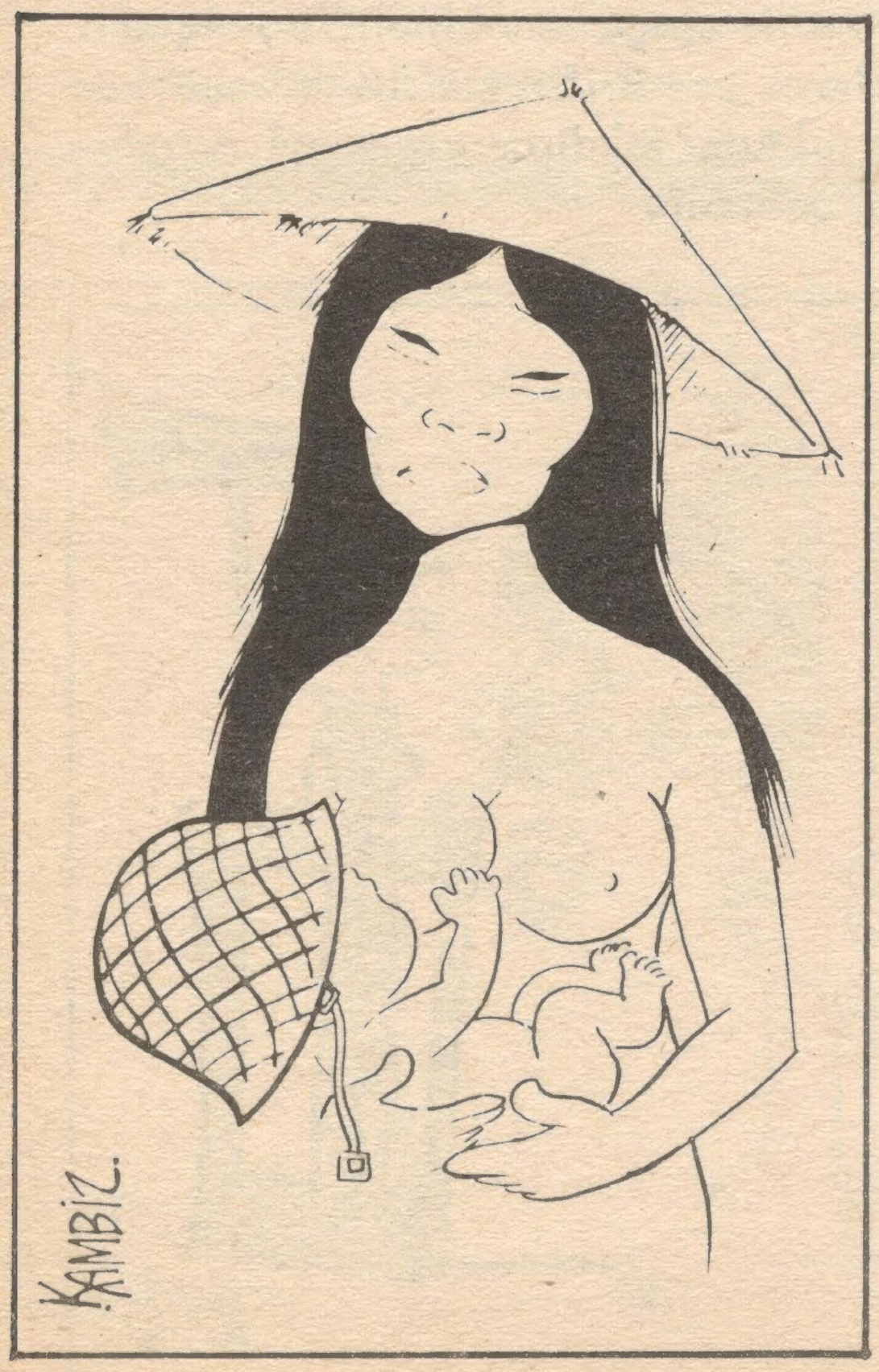

kümlü de başını önüne eğerek onaylardı.

Nasıl bir iyilik yapmış olduğunu merak etmeye başlamıştık ama, uygun düşmeyeceği için de soramıyorduk. Aylardan beri tekrarladığı bu iyilik acaba neydi? Üstelik yaptığı bu iyiliği neden yüze vurduğunu da anlayamıyorduk.

Bir akşam yine koğuşa gelmiş, her zamanki gibi, kısa ayaklı hasır iskemleye oturmuş, çayını içerken anılarını anlatıyordu. Bir ara, karşısındaki ranzada oturan yabancıya dönüp, yine her zamanki sözünü tekrarladı:

-Ben buna çoook iyilikler ettim, çok!

Yabancı da her zamanki gibi başını önüne eğerek onayladı.

Bu kez nedense kızdı,

-Söylesene, dedi, ben sana iyilik etmedim mi?

Yabancı susunca, gözleri daha parlak ışıyarak,

-Yahu dedi, sen aşağıda zindanda kapalıyken seninle konuşmak yasaktı da, ben senin önünden her geçişimde başımı delikten uzatıp sana "Nasılsın" demez miydim? Ha? Söyle, demez miydim?

Yabancı,

-Sağol, derdin... dedi.

Yaşlı gardiyan gülümseyerek iki elini yana açıp,

-Eeee yavrum, dedi, bizim elimizden gelen iyilik de anca işte bu.

BEYİN

Sekreter çok alımlı, çalımlıydı, çok güzeldi. Ama doğrusu büyük işadamının pek işine yaramıyordu. İşine geç geliyor, erkenden çıkıyor, kaytarıyordu. Birgün yine dosyaları karıştırıp işleri allak bullak etmişti. Patron, o kadar kızdı ki, sekreterin göğsünün iki tepe noktasına öfkeyle iki fiske vurup,

-Ah, ne olurdu.. dedi, şunlar beyin olsaydı.

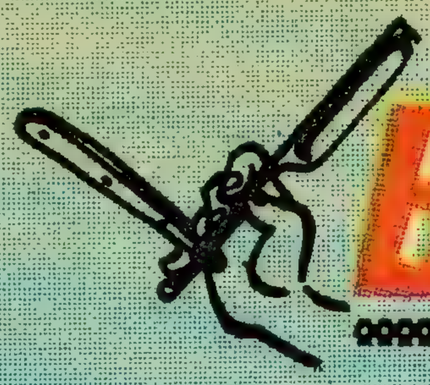

BİR SİZDEN

DALGIN

Büyük Fransız fizikçisi Ampére dünyanın en dalgın adamlarından biriydi. Kendi evi diye üniversiteye, üniversite diye evine gittiği çok olmuştu. Yollarda duran faytonların kara renkli arkalarını, derslikteki kara tahta sanarak, hemen cebinden tebeşirini çıkarıp, arabanın arkasını formüllerle doldururdu. Bir gün yine böyle yaptığı sırada arabacı hayvanlarını kamçılayınca büyük bilgin şaşkınlık içinde,

-Aaa!.. Yürüyor! ... diye arabanın arkasından koşmuştu.

KAPAYAMAMIŞ

Amerikalı opera şarkıcısı Patrice Nunsel, Metropoliten Operası'nda "Mignon"da ilk rolünü aldığı zaman daha on yedi yaşındaydı.

O gece dinleyiciler, çok yüksek perdeden bir notaya saldıran Patrice'in uzun süre sesini hiç alçaltmadan şarkı söylemesine şaşırıp kalmışlardı. Kulaklarına inanamayan annesi, temsilden sonra coşkuyla kızını kutlarken sordu :

-Senin hiç böyle şarkı söylediğini duymamıştım ?

Patrice,

-Elbette, dedi, hiç bir zaman bugünkü duruma düşmemiştim ki.. Tam o notaya başlamıştım ki, ağzıma bir sinek daldı. Sinek kendiliğinden çıkıncaya kadar ağzımı bitürlü kapayamadım...

OT BİTMEZ !

Oynak tanınan bir kadın, ünlü Fransız yazarı rahip Voisenon'a yirmi yıldan beri evli olduğu halde hiç çocuğu olmamasından yakınınca, zeki yazar,

-Bunda şaşacak ne var, demiş, çok çiğnenen patikalarda hiç bir zaman ot bitmez !

PEDAGOJİ

Hyppolite Taine, arkadaşlarıyla pedagoji üzerine tartışırken,

-Pedagoji mi ! Çağımızın en büyük budalalığı !.. demiş.

Az sonra çevresindekilere göz gezdirip eklemiş :

-Ama yine de hafif sesle konuşabiliriz. Öyle ya, pedagoji yüzünden geçinen insanlar da var...

TOLSTOY, TOLSTOY !

Tolstoy bir gün istasyonda dolaşırken, duran ekspresten bir adam indi, büfeye yöneldi. Trenin penceresinden bir kadın, erkeğin arkasından seslendi :

-Jorj, Jorj !..

Her halde kadın, büfeye giden kocasına bişey aldırmak istiyordu. Ama sesini duyuramayınca Tolstoy'a,

-Hey, bana baksana ihtiyar ! dedi, az önce büfeye giden beyi çağır, sana on frank vereyim..

Tolstoy, söylenileni yaptı ve kadından tam on frankı almıştı ki, ünlü romancıyı tanıyan istasyondaki birkaç kişi "Tolstoy, Tolstoy !.. " diye birbirlerine fısıldaşmaya başladılar. On frankı veren kadın o zaman ne büyük bir pot kırdığını anlayıp büyük bir utanma içinde romancıdan af dilemeye başladı. Tolstoy gülümsiyerek,

-Ne önemi var efendim, dedi, boş durmak iyi değildir, hiç olmazsa bir işe yaradım, karşılığını da aldım !

BİR BİZDEN

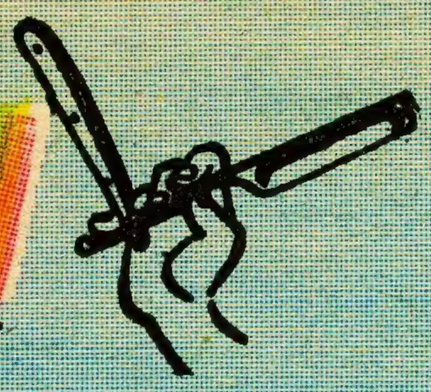

NEDEN BU DUA?

Kel Hasan diye tanınan ünlü tuluat komiği Hasan Efendi'nin burnu hemen hemen hiç yok gibiydi. Bir gün Şehzadebaşı'nda bir dilenciye sadaka verince, dilenci,

-Allah gözlerinize kuvvet versin. Allah gözlerinizi korusun. Allah gözlerinize hastalık vermesin. Allah gözlerinizi esirgesin, diye durmadan gözlerine dua eder.

Pek şaşan Hasan Efendi,

-Gözlerimde birşey yok, bu dua da neden gerekti? diye sorunca dilenci,

-Allah korusun, gözleriniz bozulursa, gözlük takamazsınız da ondan der.

ALLAH'A SIĞIN

Bir ramazan akşamı, İzzet Molla'nın da çağrılı bulunduğu iftar sofrasında, bir obur kaşığını hırsla elmasiye tatlısının bulunduğu tabağa daldırınca, koca bir parça sıçrayıp İzzet Molla'nın göğsüne yapışır. Molla, göğsündeki tatlı parçasına bakarak,

-Bana değil, Allah'a sığın, belki kurtulursun şu herifin elinden! der.

ÜÇ SAKAT

Meşrutiyet dönemi-nin üç ünlü nüktedanı, Kör Kadri, Topal Faik, Çolak Aziz, bir ramazan gecesi Şehzadebaşı'ndaki bir çayhanede buluşmuşlar, geceyi nasıl geçireceklerini konuşmaya başlamışlar.

Topal Faik,

-Darülelhan'a gidip saz dinleyelim! demiş.

Çolak Aziz,

-Hayır, Darülbedayiye gidip oyun seyredelim! demiş.

Topal Faik'le Çolak Aziz, Darülelhan'dı, Darülbedayı idi diye tartışıp çekişip dururlarken Kör Kadri,

-Yahu, demiş, topal, çolak, kör, hazır üç sakat bir araya gelmişken bırakın nereye gideceğiz diye boşuna tartışmayı da, hadi kalkın hep birlikte Darülaceze' ye gidelim!

KÖPEK SADIK'TIR

Sadık adında bir arkadaşı, edebiyat öğretmeni Tahir Mevlevî' ye, Nefî'nin şu taşlamasını okumuş:

Tahir Efendi bana
Kelp dedi,
İltifatı bu sözde zâhir dir.
Şafiî mezhebim benim zirâ
İtikadımca kelp tâhirdir!
Ve sonra,

-Hocam, Şafiî mezhebinde köpek gerçekten, tahir midir? diye alay ederek sormuş.

Tahir Mevlevî, arkadaşı Sadık'a,

-Köpeğin tahir olup olmadığı mezheplere göre değişir, ama bütün mezheplerce köpek sadıktır! demiş.

EYVAH!

Neyzen Tevfik, nasılsa bir gün bir Yeşilaycı'nın konferansını dinliyormuş. Konuşmacı bir ara,

-İçilen her kadeh içki, hayatı bir saat kısaltır!.. deyince, Neyzen

-Eyvaah!.. diye bağırır. Yöresindekiler merakla,

-Ne oldu? diye sorunca Neyzen,

-Daha ne olacak, der, duymadınız mı konferansçının dediğini, ben öleli kırk yıl olmuş!

YARIŞMA FIKRALARI

Gaziantep-Düğmeci Mah. Dayı Ahmet Ağa Sok. No :19. Necdet Külekçi yazıyor:

127 CENNET

İlkokul dördüncü sınıfın son dersinde öğretmen din dersi veriyordu. Cennetin çok güzel bir yer olduğunu, ballandıra ballandıra anlatan öğretmen,

-Cennete gitmek isteyenler parmağını kaldırsın! deyince, bütün öğrenciler parmaklarını kaldırdı, yalnız bir kız çocuğu kaldırmadı. Öğretmen ona,

-Sen cennete gitmeyecek misin? deyince çocuk,

-Annem, okuldan çıkar çıkmaz doğru eve gelmemi söyledi öğretmenim...dedi.

■

Gaziantep-Gaziantep Lisesi 4-F 3203 Hasan Öztürkmen yazıyor:

128 YÜRÜMEK İSTİYOR

Evimizde ne zaman tavuk yiyecek olsak, büyük babam tavuğun kanat bölümünü küçük kardeşime uzatır,

-Al, oğlum, der, tavuğun kanat etini yiyen uçar...

Bir gün yine sofrada tavuk vardı. Yemeğe başlamak için büyükbabamın namazını bitirmesini bekliyorduk. Büyükbabam sofraya gelince, küçük kardeşim hemen, herkesten önce, davranıp tavuğun bacak kemiğini kaptı.

-Büyükbaba, dedi, artık uçmaktan bıktım, biraz da yürümek istiyorum...

■

Basınköy(Istanbul) Ahmet Rasim Bloku, A kapısı No:2 Tekin Uykusuz yazıyor:

129 YEMEDEN DE YAŞAR

Alman hekim, hasta işçiyi muayene ettikten sonra öğütlerini sıralamaya başladı:

-Kızartma yemiyeceksin.

-Peki doktor.

-Ekşi, turşu, baharat da yok...

-Olur doktor.

-Süt, yoğurt, yumurta hiç olmaz...

-Evet doktor.

- Et yemeklerinin hepsi yasak...

-Pekiyi doktor.

-Tatlıyı ağzına koymayacaksın...

-Başüstüne...

-Hele ekmek, hiç yemiyeceksin...

-Peki...

-Ne bira, ne başka içki...

-Olur doktor...

Alman hekim, hasta işçinin yaşayabilmesi için ne yemesi gerektiğini derin derin düşündükten sonra endişeyle,

-Çok dikkat edin, hayatınız tehlikeye girebilir...dedi.

Hasta işçi hekimi teselli zorunda kaldı:

-Hiç merak etmeyin doktor, ben Türkiyeden buraya işçi olarak geldim, hiç yemeden de çalışabilirim.

■

Seyranbağları(Ankara)-Ballıbaba sok. Okur Apt. No:13/5, Ahmet Kargülle yazıyor:

130 GÖRDÜK MAHKEMEYİ

Keloğlan'la arkadaşı bir zenginin arısını çalmışlar. Zengin de kadıya şikâyet etmiş. Kadı, Keloğlan'la arkadaşını çağırtıp sormuş,

-Siz bu ağanın arılarını çalmışsınız?

Keloğlan'ın arkadaşı şöyle demiş:

"Bir arı geçti vız,
Aykırı yoldan geldik biz...
Karyağdı kapandı iz,

Çaldık arıyı Keloğlan'la biz! "

Rüşvetçi kadı, bu sözün rüşvet teklifi olduğunu anlayıp şöyle demiş:

Ellişerden yüz,
Minder altına diz!
Arka kapıdan cız...
Mahkemeyi gördük biz!"

■

Küçükesat(Ankara)-Son durak,Bağlar cad.FethiyeSok.No:I/6 A. Kadir Altıner yazıyor:

131 HAL Mİ VARDI?

Otobüste, babası oğluna,

-Kalk da bayan otursun oğlum... dedi.

Eve döndüklerinde çocuk albümü karıştırırken, ana ve babasının düğün resmini gördü. Resimde, babası sandalyeye kurulmuş, annesi de ayaktaydı.

Çocuk,

-Baba, dedi, sen otobüste bana, hanımlar ayaktayken oturulmaz, dedin ama, bak bu resimde annem ayakta, sen oturuyorsun...

Baba,

-Oğlum, dedi o resim düğünümüzde çekilmişti. O zaman ne bende ayakta duracak, ne annende oturacak hal vardı...

Trabzon-P.K.107, Feridun Özdem yazıyor:

132 LÜKS GÖMLEK

Doğu görevinde bulunduğum kasabada bir akşam lüks lambasını yakarken fitili koptu. Orda halk bu fitile gömlek dediği için, ben de karakola telefon edip, erlerden birine çarşıdan iki tane lüks gömleği alıp getirmesini söyledim. İlyas adlı o Karadenizli er, bir süre sonra elinde koca bir paketle geldi,

-Komutanım, dedi, çarşıyı bütün dolaştım, bunlardan lüksünü bulamadım. En lüksü bunlarmış. Yaka numaranı bilmediğimden yedi tane getirdim. Hangisi uyarsa seç al, kalanını geri götüreceğim...

Hiç bozuntuya vermeden gömleklerden birini alıp öbürlerini geri gönderdim.

■

-Gülegüle sevgilim, dünyanın her yerinde sana büyük mutluluklar dilerim ...

Ustura'ları biriktiriniz. Ustura'ları ciltlettiğiniz zaman, ne zengin bir mizah hazinesine sahip olduğunuzu göreceksiniz !. ...